

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Begyndelsesperioden for elektriske Telegrafsers Benyttelse her i Landet vare disses Anlæg og Drift udelukkende private eller kommunale Foretagender, som navnlig sigtede til at sætte de forskjellige Kjøbstæder i telegrafisk Samkvem med hverandre, og det var først, da der blev Spørgsmaal om at tilveiebringe Forbindelser af denne Art med Udlandet, at Staten tog Sagen i sin Haand, se saaledes Loven af 17de Marts 1852 om et Telegrafanlæg mellem de 3 Sund- og Strømtoldsteder og Hamborg samt Loven af 27de April 1856 angaaende Anlæg af en overjordist Ledning fra Helsingør over Frederiksborg, Kjøbenhavn, Korsør, Nyborg, Fredericia og videre saavel til Frederikshavn som til Hamborg. Ved de nævnte Love og senere ved Loven af 8de December 1859 angaaende yderligere Udvidelse af Statstelegrafen overtog Staten vel de store og vigtige Hovedlinier, men der blev ibrigt ikke lagt de Private eller Kommunerne Hindringer veien for forøget Virksomhed paa dette Omraade; saadanne private Anlæg bestyttedes endog af Lovgiveren, idet der saaledes ved den fornævnte Lov af 27de April 1856 tilstodes visse Begunstigelser med Hensyn til Tilveiebringelsen af Forbindelse mellem de af Kjøbstæderne for egen Regning anlagte Telegrafledninger og Statens, og Forholdet udviklede sig derfor ogsaa saaledes, at en stor Del af Landets Kjøbstæder, der ikke berørtes af offentlige Ledningsanlæg, ved privat Foranstaltning jattes i telegrafisk Forbindelse med Nabobyer eller Havnepladjer. Concessjon af Staten til flige private telegrafiske Fortagender anjaaes ikke nødvendig, men de undtagelsesvis concessjionerede Anlæg jaavel som de af Staten benyttede private Telegrafer vare ved Lov af 21de Jan. 1857 stillede lige med Statens egne Anlæg, forsaavidt angik den ved Lov af 29de December 1853 fastsatte Straf for Bestadigelse af elektriske Telegrafindretninger.

Den saaledes bejtaaende Tilstand, ifølge hvilken Statens og de Privates Virksomhed med Hensyn til Telegrafnettets Udvidelse gik Haand i Haand, forandrede imidlertid fra Aaret 1870 at regne, idet Regjeringen ved Loven af 28de Mai 1870 bemyndigedes til at indløse de bestaaende private Anlæg og indlemme dem i Statstelegrafen, og det hele ved Bevillinger paa de aarlige Finantslove

stedse forøgede Antal telegrafiske Ledninger er nu med Undtagelse af Anlægget mellem Dragør og Søbefæstningen og de til de private Jernbaner hørende Telegrafer overtaget af Staten. Dette er dog kun en ved Benyttelse af den Regjeringen gjennem Loven givne Bemyndigelse tilveiebragt faktisk Tilstand, og der eksisterer ikke noget Statsmonopol paa Anlæg og Drift af Telegrafer. Ikke blot bestaaer der som ovenfor demærket endnu private telegrafiske Anlæg, men flere store og særdeles vigtige undersjøiske Telegrafforbindelser mellem Danmark og andre Lande tilhøre og drives af Private ganske vist ifølge en af Regjeringen meddelt Concessjon, men denne er nødvendiggjort dels derved, at det følger af Statens Højhedsret, at Kabler ikke kunne ilandbringes paa Kysterne uden Regjeringens Samtykke jfr. saaledes Concessjon af 21de December 1874 (Nr. 34 i Tillæg til Lovtidende) Art. 6 og Concessjon af 12te November 1875 (Nr. 39 i Till. til Lovtidende) Art. 4, dels ved at disses Foretagenders Virksomhed som oftest forudsætte, at der tilveiebringes Tilslutning mellem dem og Statstelegraferne, hvortil en Tilladelse selvfølgelig udfordres. Vare disse Hensyn ikke tilstede, maatte de Private frit kunne anlægge og exploitere saadanne Foretagender.

Medens som paavist Lovgivningsmagten i ikke ringe Grad har grebet ordnende ind med Hensyn til Telegrafvæsenets ydre Udvikling heri Landet, saavnes en saadan Indflydelse næsten ganske forsaavidt angaaer de mange øvrige Forhold, hvori Telegrafvæsenet staaer til Landets Borgere, andre Statsinstitutioner, dets egne Embeds- og Bestillingsmænd eller med andre Ord Lovgivningsmagten har i Danmark kun ganske undtagelsesvis givet organiske Bestemmelser vedrørende Telegrafvæsenet. Foruden de til forskjellige Lider givne Lønningslove, af hvilke her kun skal nævnes den nugældende Lov om Lønninger ved Telegrafvæsenet af 17de April 1875, findes der i saa Henseende væsentligt kun almindelig borgerlig Straffelov af 10de Februar 1866 § 295, der fastsætter Straffen for forsætlige og uagtsomme Handlinger, hvorved elektriske Telegrafer bestadiges eller forstyrres, ved hvilke Bestemmelser de ældre Regler herom i Lovene af 29de December 1853 og 21de Januar 1857 ere hævede. Blakaten af 31te Juli